

Μήνυμα για την ειρήνη στην Εγκύκλιο των Χριστουγέννων του Πατριάρχη Αλεξανδρείας

[Πατριαρχία](#) / [Πατριαρχείο Αλεξανδρείας](#)

Στη σημασία της ειρήνης και στον πνευματικό της χαρακτήρα, τον οποίο κομίζει επί γης ο Σαρκωμένος Λόγος, εστιάζει η Εγκύκλιος του Μακαριωτάτου Πατριάρχη Αλεξανδρείας κ.κ. Θεοδώρου, ενώ καυτηριάζει τις συγκρούσεις που κυριαρχούν στον σύγχρονο κόσμο.

Ο Μακαριώτατος τονίζει τη σημασία της ειρήνης για τον χριστιανό πιστό λέγοντας ότι “Η ειρήνη, κατά τον αψευδή λόγο του Ευαγγελίου μας, συμπορεύεται με τη δικαιοσύνη και αποτελεί το θεμέλιο της κοινωνίας του ανθρώπου με τον Θεό και τον συνάνθρωπό του” ενώ σε άλλο σημείο τονίζει ότι “η ειρήνη δεν είναι δεδομένη! Είναι μια διαρκής αποστολή και ένα κατόρθωμα, που απαιτεί καθημερινό αγώνα, προσωπική θυσία και πνευματική εγρήγορση. Η ειρήνη του Θεού, ωστόσο, προσφέρεται σε καθέναν από εμάς”.

Για τη σημερινή κατάσταση που επικρατεί στον κόσμο αναφέρει ότι “ο κόσμος μας ταλανίζεται από φρικτές και αματηρές συγκρούσεις. Εκτός από τον πόλεμο στη Μέση Ανατολή και την Ουκρανία, οι φλόγες του πολέμου καίνε και στην Αφρική. Το Σουδάν υποφέρει από αδυσώπητες εχθροπραξίες, ενώ η Κεντρική Αφρική, το Κονγκό, το Μάλι, καθώς και άλλες χώρες του Σαχέλ αλλά και η Σομαλία συνεχίζουν να δοκιμάζονται από εμφύλιες διαμάχες, που ξεριζώνουν εκατομμύρια ανθρώπους, καταστρέφουν κοινωνίες και στερούν το μέλλον από γενιές παιδιών. Οι συγκρούσεις αυτές ενισχύουν την τρομοκρατία, την τρομολαγνεία, το θρησκευτικό φονταμενταλισμό, ρίχνοντας τους ανθρώπους στον ορυμαγδό της φρίκης και προκαλώντας ακόμα μεγαλύτερη αίσθηση απειλής στον παγκόσμιο πληθυσμό”.

Η Εγκύκλιος κλείνει τονίζοντας ότι “η ειρήνη του Χριστού δεν περιορίζεται σε εορταστικές περιστάσεις ή σε στιγμές πνευματικής ανάτασης, αλλά καλεί κάθε χριστιανό να την κάνει διαρκή τρόπο ζωής. Είναι ένα διαρκές κάλεσμα να ζούμε με πίστη, αγάπη και ταπεινοφροσύνη, καθιστώντας την κάθε μας ημέρα μια ζωντανή μαρτυρία του Θεού και Ανεσπέρου Φωτός”.

Αναλυτικά η Εγκύκλιος:

Παιδιά μου αγαπητά και ευλογημένα,

Η πανίερη και ευφρόσυνη ημέρα της Γεννήσεως του Σωτήρος ημών Ιησού Χριστού, μάς πλημμυρίζει από χαρά και φέρνει το ανεκτίμητο άγγελμα της ειρήνης, την οποία ύμνησαν οι Άγγελοι στη θεοδέγμονα φάτνη της Βηθλεέμ: «Δόξα εν υψίστοις Θεώ και επί γης ειρήνη εν ανθρώποις ευδοκία» (Λουκ. 2:14).

Η ημέρα αυτή, κατά την οποία ο Υιός και Λόγος του Θεού ενδύεται την ανθρώπινη σάρκα και εισέρχεται στον κόσμο και στην ιστορία ως Θεάνθρωπος, είναι ημέρα αγίας λαμπρότητας και σωτηρίας. Είναι ημέρα που διαχέει το φως της αληθινής ειρήνης στις καρδιές μας. Αυτή η ειρήνη δεν είναι απλώς μια εξωτερική κατάσταση ή μια προσωρινή ανακωχή, αλλά η βαθύτερη αποκάλυψη της

σωτηριώδους παρουσίας του Θεού στον κόσμο.

«Καὶ ὁ λόγος σὰρξ ἐγένετο καὶ ἐσκηνωσεν ἐν ἡμῖν, καὶ ἐθεασάμεθα τὴν δόξαν αὐτοῦ, δόξαν ὡς μονογενοῦς παρὰ πατρός, πλήρης χάριτος καὶ ἀληθείας» (Κατὰ Ἰωάννην 1, 1-18). Διὰ της ενσαρκώσεως, ὁ Θεός δεν φανερώνεται μόνο ὡς Δημιουργός καὶ Σωτήρας, ἀλλὰ μας καλεῖ σε μια βαθύτερη σχέση κοινωνίας καὶ μετοχής στην ἴδια Του τὴ ζωή. Ὁ ἄνθρωπος, καθαριζόμενος καὶ ἀναγεννώμενος μέσω της σωτηριώδους χάριτος, γίνεται μέτοχος της θείας φύσεως καὶ συμπορεύεται πρὸς τὴν αἰώνια Βασιλεία Του. Ἐτσι, ἡ Γέννηση τοῦ Χριστοῦ δεν εἶναι μόνο γεγονός ἱστορικό ἀλλὰ καὶ ἀέναη πρόκληση γιὰ τὸν ἄνθρωπο νὰ ζήσει τὴν πληρότητα της σχέσης του με τὸν Θεὸ Πατέρα, τὸν Υἱὸ καὶ τὸ Ἅγιο Πνεῦμα.

Ἡ εἰρήνη, κατὰ τὸν ἀψευδὴ λόγο τοῦ Ευαγγελίου μας, συμπορεύεται με τὴ δικαιοσύνη καὶ ἀποτελεῖ τὸ θεμέλιο της κοινωνίας τοῦ ἀνθρώπου με τὸν Θεὸ καὶ τὸν συνάνθρωπό του. «Ἡ γὰρ βασιλεία τοῦ Θεοῦ οὐκ ἐστὶ βρῶσις καὶ πόσις, ἀλλὰ δικαιοσύνη καὶ εἰρήνη καὶ χαρὰ ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ» (Ρωμαίους 14:17). Εἶναι δῶρο της θείας Χάριτος, που προσφέρεται στὸν κόσμο διὰ της Σαρκώσεως τοῦ Υἱοῦ καὶ Λόγου τοῦ Θεοῦ.

Ὁ Απόστολος τῶν Ἐθνῶν Παῦλος δηλώνει: «Αὐτὸς γάρ ἐστίν ἡ εἰρήνη ἡμῶν» (Εφεσ. 2,14), υπογραμμίζοντας ὅτι ἡ εἰρήνη δεν εἶναι κάτι ἀφηρημένο, ἀλλὰ ὁ ἴδιος ὁ Χριστός μας. Ἡ εἰρήνη που προσφέρει ὁ Χριστός εἶναι καρπὸς ἀγάπης καὶ καταλλαγῆς, ἡ οποία ἐνώνει τὰ διεστῶτα καὶ θεραπεύει τὴς πληγές της ἀνθρωπότητας. «Αὐτὸς γάρ ἐστίν ἡ εἰρήνη ἡμῶν, ὁ ποιήσας τὰ ἀμφότερά ἔν, καὶ καταργήσας τὸν μεσότοιχον τοῦ φραγμοῦ» (Εφεσίους 2:14).

Ὅμως, ἡ εἰρήνη δεν εἶναι δεδομένη! Εἶναι μια διαρκὴς ἀποστολή καὶ ἓνα κατόρθωμα, που ἀπαιτεῖ καθημερινὸ ἀγῶνα, προσωπικὴ θυσία καὶ πνευματικὴ ἐγρήγορση. Ἡ εἰρήνη τοῦ Θεοῦ, ὡστόσο, προσφέρεται σε καθέναν ἀπὸ ἐμᾶς. Μπορούμε νὰ τὴν ἀπολαμβάνουμε συνεχῶς καὶ ἀδιαλείπτως: «ἔρχου καὶ ἴδε», λέει ὁ Χριστός, «γεύσασθε καὶ ἴδετε ὅτι χρηστός ὁ Κύριος» (Ψαλμ. 33:9). Ἡ ἀληθινὴ εἰρήνη δεν περιορίζεται στὴν ἀποφυγὴ τῶν συγκρούσεων ἢ στὴν υπογραφή ἐξωτερικῶν συμφωνιῶν. Εἶναι, πρῶτα ἀπ' ὅλα, ἡ ἀποκατάσταση της σχέσης μας με τὸν Θεό.

Όταν βλέπουμε τους άλλους ως εικόνες του Θεού, τότε μόνο μπορούμε να συνυπάρχουμε αρμονικά. Γι' αυτό και ο ίδιος ο Ιησούς ενισχύει την έννοια της ειρήνης, όχι μόνο ως άφεση αμαρτιών ή εξωτερική ανακωχή, αλλά ως πνευματική ειρήνη που προέρχεται από την παρουσία Του και τη σωτηρία Του. Ο Χριστός, με τη διδασκαλία Του και το παράδειγμά Του, μας καλεί να καλλιεργήσουμε την αγάπη, τη συγχώρεση και το διάλογο.

Μας προσκαλεί να επιλέγουμε την αντίσταση χωρίς βία ως στάση ζωής και να επιλύουμε τις διαφορές μας με τρόπο που να οικοδομεί ενότητα και συμφιλίωση. Η Εκκλησία, ως το Σώμα του Χριστού, έχει τη θεία αποστολή να μεταφέρει το μήνυμα της ειρήνης σε κάθε γωνιά του κόσμου. Ειδικά σήμερα, που οι συγκρούσεις και οι ανισότητες πληθαίνουν, η Εκκλησία μας καλείται να αποτελεί φάρο ελπίδας, αγάπης και καταλλαγής.

Πολυαγαπητά μου τέκνα,

Ζούμε σε μια εποχή γεμάτη εντάσεις, όπου οι πόλεμοι, οι διαμάχες και η αδιαφορία τόσο για την ανθρώπινη αξιοπρέπεια, όσο και για την ίδια την ανθρώπινη ζωή, κυριαρχούν ενίοτε. Ο σύγχρονος κόσμος συχνά παρανοεί την ειρήνη, τη θεωρεί ως μια εξωτερική συμφωνία ή έναν ευσεβή πόθο. Επιπλέον, την εμφανίζει συχνά ως εργαλείο επιβολής, μια εξουσιαστική δύναμη στα χέρια των ισχυρών αυτού του κόσμου, που επιχειρούν να επιβάλουν τη δική τους θέληση, υποτάσσοντας τους αδύναμους. Αυτή η στρεβλή αντίληψη υπονομεύει την ουσία της ειρήνης, την απογυμνώνει από το πνευματικό της βάθος και την καθιστά μέσο κυριαρχίας αντί μέσο ενότητας.

Όμως, η ειρήνη του Χριστού είναι κάτι βαθύτερο: είναι η ειρήνη που αναβλύζει από την ένωση του ανθρώπου με τον Θεό. Δεν είναι απλώς μια απουσία συγκρούσεων ή ένας συμβιβασμός, αλλά η εσωτερική συμφιλίωση του ανθρώπου με τον Δημιουργό του, που με τη σειρά της οδηγεί στη συμφιλίωση με τους άλλους και με όλη την κτίση. Αυτή η ειρήνη είναι θεμέλιο δικαιοσύνης και αληθινής ελευθερίας, μια ειρήνη που δεν εξουσιάζει αλλά ανυψώνει, που δεν διαιρεί αλλά ενώνει, προσφέροντας τη δυνατότητα για μια κοινωνία αγάπης και αλήθειας.

Σήμερα, ο κόσμος μας ταλανίζεται από φρικτές και αματηρές συγκρούσεις. Εκτός από τον πόλεμο στη Μέση Ανατολή και την Ουκρανία, οι φλόγες του πολέμου καίνε και στην Αφρική. Το Σουδάν υποφέρει από αδυσώπητες εχθροπραξίες, ενώ η Κεντρική Αφρική, το Κονγκό, το Μάλι, καθώς και άλλες χώρες του Σαχέλ αλλά και η Σομαλία συνεχίζουν να δοκιμάζονται από εμφύλιες διαμάχες, που ξεριζώνουν εκατομμύρια ανθρώπους, καταστρέφουν κοινωνίες και στερούν το μέλλον από

γενιές παιδιών.

Οι συγκρούσεις αυτές ενισχύουν την τρομοκρατία, την τρομολαγνεία, το θρησκευτικό φονταμενταλισμό, ρίχνοντας τους ανθρώπους στον ορυμαγδό της φρίκης και προκαλώντας ακόμα μεγαλύτερη αίσθηση απειλής στον παγκόσμιο πληθυσμό. Την ίδια στιγμή που τεράστια χρηματικά ποσά δαπανώνται για πολεμικούς εξοπλισμούς, στρατιωτικές επιχειρήσεις και προσυμφωνημένες οικοδομικές ανακατασκευές ολοκλήρων πόλεων, ο Αφρικανός αδελφός πεθαίνει καθημερινά για ένα πιάτο φαγητό και ένα ποτήρι καθαρό νερό ή για ένα χάπι κινίνου κατά της θανατηφόρου ελονοσίας, μηδαμινής για τον πολίτη του ανεπτυγμένου κόσμου αξίας, αποδεικνύοντας την τραγική αντίφαση του κόσμου μας.

Του σύγχρονου κόσμου μας, που κατόρθωσε σήμερα να μελετά επιστημονικά τα ατέρμονα βαθύ του ουρανίου στερεώματος, αλλά που δεν κατόρθωσε να συντονιστεί με τις λεπτές χορδές της ψυχής του συνανθρώπου του, του οιουδήποτε «πλησίον» του, που σβήνει εντελώς αβοήθητος εν έτει 2024...

Οι συγκρούσεις αυτές δεν αφορούν μόνο τους εμπλεκόμενους λαούς, αλλά και εμάς, καθώς αποκαλύπτουν τις παγκόσμιες ανισότητες και την αδιαφορία μας για τη θεία εντολή της αγάπης και της δικαιοσύνης. Ο εν σπηλαίω γεννηθείς και εν φάτνη ανακληθείς δια την ημών σωτηρία, Ιησούς Χριστός, ο Άρχων της Ειρήνης (Ησαΐας 9:6), μας καλεί να κάνουμε την ειρήνη προσωπική μας υπόθεση.

Όταν βιώνουμε την ειρήνη εντός μας, αυτή διαχέεται στους γύρω μας, μεταμορφώνει τις κοινωνίες και μεταλαμπαδεύεται από καρδιά σε καρδιά, δημιουργώντας μια αλυσίδα αγάπης και συμφιλίωσης. Η ειρήνη αυτή δεν είναι απλώς μια ατομική εμπειρία, αλλά μια συλλογική διαδικασία που ενώνει τους ανθρώπους σε έναν κοινό στόχο: την οικοδόμηση ενός κόσμου δικαιοσύνης, ειρήνης και αληθινής αδελφοσύνης.

Όταν οι καρδιές μας πλημμυρίζουν από την ειρήνη του Χριστού, η κοινωνία ολόκληρη αναζωογονείται και αναγεννάται. Απομακρύνεται από τις σκοτεινές δυνάμεις του μίσους και της βίας, ενώ ανοίγεται ο δρόμος για την αληθινή ειρηνική συνύπαρξη. Η ειρήνη αρχίζει από την καρδιά μας! Χωρίς εσωτερική ειρήνη, δεν μπορεί να υπάρξει εξωτερική ειρήνη. Ας αναλογιστούμε, λοιπόν, πόσο ειλικρινά βιώνουμε την ειρήνη του Χριστού μας και πόσο την εκπέμπουμε στον κόσμο γύρω μας. Ο Απόστολος Παύλος, μας προτρέπει: «Ειρήνην διώκετε μετὰ πάντων καὶ τὸν ἁγιασμόν, οὗ χωρὶς οὐδεὶς ὄψεται τὸν Κύριον» (Εβρ. 12:14).

Πολυτίμητοι αδελφοί μου,

Η ειρήνη του Χριστού δεν περιορίζεται σε εορταστικές περιστάσεις ή σε στιγμές πνευματικής ανάτασης, αλλά καλεί κάθε χριστιανό να την κάνει διαρκή τρόπο ζωής. Είναι ένα διαρκές κάλεσμα να ζούμε με πίστη, αγάπη και ταπεινοφροσύνη, καθιστώντας την κάθε μας ημέρα μια ζωντανή μαρτυρία του Θεού και Ανεσπέρου Φωτός.

Με αυτόν τον τρόπο, η ειρήνη του Χριστού γίνεται ένα συνεχές ρεύμα ζωής, που ανανεώνει τον κόσμο μας και μεταμορφώνει τις ανθρώπινες σχέσεις, φέρνοντας ελπίδα και ευλογία σε κάθε εποχή και κάθε περίσταση. Τούτη την ώρα ο κόσμος όλος, ο πλανήτης μας, χρειάζεται ειρήνη! Πρωτίστως ειρήνη, για να συνεχίσει να διατηρεί την ίδια τη ζωή!

«...και επί γης ειρήνη εν ανθρώποις ευδοκία! »

Είθε ο Ειρήναρχος Κύριός μας, να ευλογή όλους!

Καλά και ευλογημένα Χριστούγεννα!

† Θεόδωρος Β΄

**Πάπας και Πατριάρχης Αλεξανδρείας, πάσης της Αιγύπτου και πάσης
Αφρικής**